

Sygn. akt IV Ca 37/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny - Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący – SSO Beata Janiszewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 stycznia 2016 r. w W.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo - akcyjnej z siedzibą w W.
przeciwko R. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w W.

z dnia 23 marca 2015 r. sygn. akt. II C 1122/14

1. zmienia zaskarżony wyrok i w punkcie I. zasądza od R. S. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo - akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1208,20 zł (tysiąc dwieście osiem złotych dwadzieścia groszy) z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 26 lutego 2014 roku do dnia zapłaty oraz w punkcie II. zasądza od R. S. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo - akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 227 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. zasądza od R. S. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo - akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 210 zł (dwieście dziesięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowanie apelacyjnego.

Sygn. akt IV Ca 37/16

UZASADNIENIE

Apelacja okazała się skuteczna, zachodziły bowiem podstawy do zmiany wyroku i uwzględnienia powództwa.

Zgodnie z treścią art. 505¹³ § 2 k.p.c., „Jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa”. W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd Okręgowy, działający jako Sąd II instancji, nie prowadził dodatkowego postępowania dowodowego. Zachodzą zatem podstawy do ograniczenia uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku wraz z przytoczeniem przepisów prawa.

Rację ma Sąd I instancji, kiedy w motywach zaskarżonego wyroku wskazuje na konieczność skrupulatnego przedstawiania Sądowi dowodów, świadczących o prawdziwości twierdzeń o faktach, z których strona powodowa wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Jest to wymaganie istotne także wówczas, gdy z żądaniem zapłaty występuje profesjonalnie reprezentowany podmiot prowadzący działalność gospodarczą polegającą na dochodzeniu na drodze sądowej wierzytelności pieniężnych nabytych uprzednio od innych osób. Z obserwowanym współcześnie rozwojem sektora rynku obrotu wierzytelnościami, niejednokrotnie wynikającymi z zobowiązań powstałych wiele lat przed

wytoczeniem powództwa, wiąże się zwiększona liczba tej kategorii spraw sądowych, oraz – wobec mobilności społeczeństwa - ryzyka wynikłe z trudności w zagwarantowaniu stronie pozwanej ochrony jej praw.

Z tych powodów, nawet gdy pozwany (jak w niniejszej sprawie) nie stawi się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, umotywowana jest gruntowna weryfikacja podstaw uwzględnienia powództwa, dokonywana pod kątem spełnienia przesłanek określonych w art. 339 § 2 in principio, in medio k.p.c. Przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą wymaga bowiem uprzedniego sprawdzenia, czy nie budzą one uzasadnionych wątpliwości albo nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Takie wątpliwości mogą zachodzić np. wówczas, gdy niespójne wnioski co do podstawy faktycznej lub prawnej powództwa wynikają z twierdzeń powoda zestawionych z załączonymi przezeń dowodami, gdy profesjonalnie reprezentowany powód potwierdza za zgodność z oryginałem jedynie niektóre, selektywnie wybrane kopie dokumentów, bez należytego wyjaśnienia umotywowanych przyczyn takiego postępowania itd.

W ocenie Sądu Okręgowego, w okolicznościach niniejszej sprawy nie powstają jednak „uzasadnione wątpliwości” w rozumieniu art. 339 § 2 k.p.c. Brak także podstaw do uznania, że twierdzenia powoda zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Materiał sprawy w sposób dostatecznie spójny przedstawia osnowy powstania stosunku prawnego, z którego wynika dochodzona wierzytelność, a następnie nabycia wierzytelności przez powódkę. Uzasadnione było zatem zastosowanie art. 339 k.c. ze skutkiem uwzględnienia powództwa.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, że pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie także po doręczeniu jej (na adres wskazany w pozwie) odpisu apelacji wniesionej przez powódkę (k. 159).

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i powództwo uwzględnił. Rozstrzygnięcie to uzasadniało również obciążenie pozwanej, która przegrała spór, kosztami procesu przed Sądem I i przed Sądem II instancji. Na koszty te złożyły się opłata od pozwu i opłata od apelacji oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika należne za reprezentowanie powódki w obu instancjach (w pierwszej z nich powiększone dodatkowo o kwotę 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej), ustalone zgodnie z § 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U.2013.490 ze zm.).

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji wyroku.